

Перлиною архітектурного ансамблю м. Корець є жіночий Свято-Троїцький монастир, який був заснований у 1620 році в честь святої Трійці. До цього часу діяв в Корці Воскресенський, через тісноту і незручності, що були у монастирі, Ігуменія Серафима просить свого племінника князя Самуїла Іокимовича Корецького, побудувати новий, більш обширний монастир. В 1620 році князь Самуїл Корецький засновує для православних монахинь великий монастир в честь Святої Трійці. Будівництво якого було закінчено в 1810 році князем Йосипом Чарторийським – Ярмолинським останнім князем Корецьких.

В 1812 році всі дорогоцінності, ікони, Євангеліє, хоругви були евакуйовані для збереження в Київську Лавру, пізніше повернені в монастир. В 1831 році з метою захоплення Волині та насилля названих православною церквою у Варшаві почався заколот. Найжорстокіші бої були м. Корці при зіткненні з російськими військами. Наслідком цих боїв стала велика пожежа, що охопила місто. В цьому вогні згорів і новозбудований монастир. В такому стані храм перебував 30 років. З призначенням ігуменії Аполлінарії (Князевої) було піднято клопотання від 10 червня 1864 року перед єпископом волинським Антонієм про відбудову зруйнованого і спаленого храму. Лише через три роки почали діяти відбудовчі роботи монастиря, які тривали 13 років, художній розпис вітваря і центральної частини зроблений Почаївською іконописною майстернею, іконою стає для центрального вітваря був замовлений в Москві в іконописній майстерні Охакіно. Освячення всього храму відбулося 21 вересня 1880 року. Після освячення було здійснено переселення всіх монахинь з Свято-Воскресенського монастиря в Свято-Троїцький монастир, а в першому розмістився притулок для дівчат. Разом з іншими цінностями храму в Свято-Троїцький монастир було перенесено і благодатну ікону Божої Матері “Споручниця грішних”, передану Корецькому монастирю в 1622 році як православному святиню Яном Карлом Корецьким.

Перша світова війна зруйнувала життя монастиря і 29 серпня 1915 року він знову евакуювався зі своєю власністю і дорогоцінностями в Козельніанський монастир Полтавської губернії 4 листопада вернувся у свою Корецьку обитель. Згідно з Ризьким

договором від 18 березня 1921 року м. Корець залишилося під владою Польщі.

Польський магістрат нещадно став обкладати монастир і православні храми великими податками. Утримання монастиря з кожним роком ставало все тяжче, тому ігуменія Михаїла організує миття під різників, митр, плащаниць, риз.

У військових діях 1939 року Свято-Троїцький монастир не пострадав. Та не пройшло і 2 років як почалась війна 1941-1945рр. Під час окупації Корецький монастир знаходився під постійним контролем фашистських властей. Для мирного населення, для військових потреб монастир постійно давав допомогу. Після воєнний період розпочався в монастирі з відбудови господарства в монастирському Хуторі. В грудні 1945 року після смерті ігуменія Феофанії настоятелькою монастиря стала ігуменія Магдалина (Крисько). В березні 1954 року ігуменія Магдалина була переведена в Ризький монастир, а настоятелькою Корецького монастиря стала ігуменія Євголія (Омельчук), яка провела внутрішній ремонт монастиря. 28 квітня 1958 року ігуменією стала монахиня Людмила із Кременецького монастиря. Через скорочення монастирів з 1958 року до Корецького монастиря переведено монахинь з с. Пляшева, Кременця (1959р.), Дермані (1960р.). Після смерті ігуменії Людмили з 25 лютого 1970 року і по липень 2007 року настоятелькою Свято-Троїцького монастиря була ігуменія Наталія (Надія Ільчук, жителька с. Іванівна, Корецького району), яка провела в монастирі великі реставраційні роботи по зовнішньому ремонту храму. Залізний дах було замінено на мідне покриття, позолота на куполах храму і дзвіниці – сусальним золотом. Капітально відремонтовано і обладнання трапезна. Реставровано окремі ікони і позолочено іконостас. Після її смерті настоятелькою Свято-Троїцького монастиря є Рафаїла.

В честь 1000-ліття християнства на Русі та завдяки клопотання ігуменії Наталії Свято-Троїцькому монастирю повернули відібрані в 1961 – 1962 рр. корпуси, що використовувались під музей та їдальню СШ №1. Тепер там знаходяться в цінному із них – недільна школа на 200 учнів, а в іншому – сестринський корпус.

На даний час Корецький жіночий ставропігальний монастир нараховує 120 монахинь і послушниць. Вони вирощують зерно, овочі, доглядають свиней, корів, мають сад, пасіку, теплицю. Територію прикрашає чудовий розарій. В монастирі є власні гаражі, цистерни з паливом, автомобілі, трактори, комбайни. Вони господарську роботу ведуть самостійно. В монастирі продовжується золотешвейне мистецтво в справі виготовлення митр, плащаниць, скрижалії до мантий, позолоти ікони.

<https://www.youtube.com/watch?v=0-VRAXIPAoc>